

get som forsikringer, sko, tøj, seng og sund mad skal der selvfølgelig være råd til.

Henning Hansen fra CASA siger faktisk i en rapport, at over de sidste 10 år er der blevet færre, som oplever afsavn af økonomiske grunde, og 77 pct. af de danske familier lider ingen afsavn.

Kl. 15.45

I debatten om fattigdomsgrænsen er udtrykket relativ fattigdom blevet nævnt. Det betyder, at man er fattig, hvis man har en disponibel indkomst, der er mindre end 50 pct. af medianindkomsten i hele samfundet. I dagens Danmark vil det svare til 6.083 kr. om måneden, og hvis man ser bort fra de studerende, bliver det til 150.000 personer i Danmark.

I Sverige baserer man kontanthjælpen på summen af boligudgiften og et rådighedsbeløb, som kaldes rigsnormen. I Norge er der iværksat et projekt med det formål at udvikle en mindstandard for forbrug, og i EU bliver fattige personer defineret som personer, hvis ressourcer er så utilstrækkelige, at de bliver udelukket fra den almindelige levevis, der bliver betragtet som acceptabel af det samfund, de lever i.

Hvis denne fattigdom rammer børn, så børnene ikke kan være med i aktiviteter, som andre børn deltager i, eller børnene ikke kan få sund mad eller varmt tøj, er det gået for vidt, og så skal der naturligvis gribes ind på den ene eller den anden måde.

Her i dag har jeg ikke kunnet lade være med at tænke på min egen barndom. Sådan som fattigdom er blevet defineret og bliver defineret, må jeg erkende, at jeg nok selv er vokset op i et økonomisk fattigt hjem med en far, der fik invalidepension på grund af dårligt syn, og en elskelig mor, der gik hjemme og passede sine børn. Jeg tror egentlig ikke, at vi blev mærket for livet af vores relative økonomiske fattigdom, for vi var rige på mange andre måder. Men nok om det.

En af ministrene sagde i starten af debatten, at der altid vil være nogle, der har mere end andre. Man kan også sige, at i Danmark er det sådan, at få har for meget og færre for lidt. De fleste har det godt i Danmark, men der er nogle, især enlige mødre med mange børn og familier på starthjælp, som har det meget svært og kan kaldes fattige rent økonomisk. Vi må simpelt hen konstant kæmpe for, at de får det bedre på de områder, hvor de har behov for det, for vi ved, at et samfund måles på, hvordan det tager sig af de svage.

Jeg anerkender og kvitterer for, som der står i regeringens forslag til vedtagelse, at der i den seneste tid er blevet og bliver arbejdet med en anbringelsesreform, altså en forstærket indsats for udsatte børn og deres familier. Der er vedtaget forhøjet SU til enlige forældre, det er et godt skridt på vejen, og derudover er der i satspuljeforliget vedtaget behandlingsgaranti for både stofmisbrugere og senest for alkoholikere. Men der er stadig alt for mange, især børn, der lever under alt for fattige forhold, og derfor kan vi støtte, at der bliver lavet en undersøgelse af mulighederne for og det hensigtsmæssige i at fastlægge en officiel fattigdomsgrænse og tage de nødvendige skridt i kampen mod fattigdommen, ikke mindst den fattigdom, der rammer børn.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Tak for debatten.

Jeg kan konstatere, at vi absolut har en forskellig tilgang til, hvordan vi bedst gør noget for dem med de laveste indkomster i landet. Jeg mener, for nu at gentage mig selv, at det ikke er hensigtsmæssigt med en egentlig fattigdomsgrænse som sådan. Jeg synes tværtom, at det er vigtigere, at vi bevarer måltettheden i den danske socialpolitik, og at vi bedst imødekommer de særlige behov hos borgerne ved at tage udgangspunkt i den konkrete situation, den pågældende befinder sig i. Som jeg var inde på i min besvarelse, risikerer vi jo ellers nemt, at vi lander på den laveste fællesnævner, og at vi får vanskeligheder ved at opretholde det fintmaske-system, vi har i dag, og som netop er kendetegnet ved, at der gives særlig hjælp til grupper med særlige behov.

Jeg må sige, at jeg studser over, at der ikke engang er enighed blandt de tre partier, der står bag forslaget til vedtagelse om en såkaldt fattigdomsgrænse, om, hvordan den i givet fald skal etableres. Det siger jeg med henvisning til, at den socialdemokratiske ordfører gjorde det meget klart, at en sådan grænse kun skal være en rettesnor. Sådan forstod jeg den socialdemokratiske ordfører, men det er jo vanskeligt at vide, hvad det betyder, at den bare skal være en rettesnor, altså ikke et minimum eller et maksimum. En rettesnor betyder vel, at man kan justere både opad og nedad.

Den socialdemokratiske ordfører lægger i virkeligheden op til det, jeg netop talte om i mit indlæg, nemlig til både at blæse og have mel i munden. Hvis nogle såkaldte eksperter har defi-